

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413207216
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5413207216.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovaným: 1/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. F., H. XXX/XX, bývajúci v V., F. XX, 2/ R. F., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom G. F., H. XXX/X, bývajúca v G. F., S. XXXX/XX-XX, v konaní o zaplatenie sumy 8.605,42 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 7.739,72 eura s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.272,08 eura za obdobie od 13.03.2013 až do jej zaplatenia, pričom zaplatenie priznanej pohľadávky súd povoľuje žalovaným v splátkach po 200,- eur mesačne splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca tak, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 846,71 eura pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia 464,87 eura a iných trov 381,84 eura, ktorú sú žalovaní povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne zástupcovi žalobcu, pričom ich zaplatenie súd povoľuje žalovaným v splátkach po 20,- eur mesačne splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca tak, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v tých Obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolných prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, ktorá v článku 5. „SPLÁCANIE“ v bode 5.2. stanovuje, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky Dlžníka v tomto poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru. Ak má Banka splatné Pohľadávky voči Dlžníkovi, príp. Garantovi aj na základe iných Zmlúv, poradie splatenia Pohľadávok je oprávnená určiť Banka, je v spotrebiteľských vzťahoch pre jej neprijateľnosť neplatná.

odôvodnenie:

Žalobou doručenu na tunajší súd 21.11.2013 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovaným 1/ a 2/ domáhal zaplataenia spoločne a nerozdielne sumy 8.605,42 eura spolu s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 7.484,56 eura za obdobie od 13.03.2013 až do jej zaplataenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a. s., Bratislava, IČO: 00151653 (ďalej len „postupca“), poskytla žalovaným na základe úverovej zmluvy č. 0323574682 (popis produktu: spotrebný úver na Čokolívek) uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými dňa 15.02.2008 (ďalej len „ÚZ“) úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 11,35 % p.a., ktorý sa žalovaní zaviazali uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s dátumom splatnosti pôvodne dohodnutej poslednej mesačnej splátky úveru dňa 20.01.2018.

V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaní svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky istiny a úrokov úveru neplnili riadne a včas v lehotách splatnosti mesačných splátok úveru, čím nastal prípad porušenia podmienok úverovej zmluvy podľa ust. čl. 7.6., bod 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok úverovej zmluvy (ďalej len „VOP“). Vzhľadom na trvajúce omeškanie žalovaných s platením zmluvne dohodnutých splátok istiny úrokov úveru, postupca listom z 27.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade s ust. čl. 7.6. bod 7.6.1 VOP, čím sa pohľadávka z úverovej zmluvy v celkovej výške 8.910,36 eura pozostávajúca z istiny nesplatennej časti úveru v sume 7.484,56 eura, nesplatených úrokov a poplatkov za správu úveru v sume 1.425,80 eura stala splatnou v celom rozsahu.

Postupca v písomnom oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zároveň vyzval žalovaných na okamžitú úhradu dlžnej sumy 8.910,36 eura spolu s príslušenstvom v lehote do 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovaným doručené dňa 02.03.2013 v súlade s ust. čl. 10 bod 10.3 VOP.

Žalovaní svoj záväzok v poskytnutej lehote splatnosti do 12.03.2013 nezaplatili, voči žalobcovi sú tak od 13.03.2013 v omeškani so zaplatením pohľadávky z ÚZ v celkovej výške 8.910,36 eura pozostávajúcej z istiny nesplatennej časti úveru v sume 7.484,56 eura a nesplatených úrokov a poplatkov za správu úveru v sume 1.425,80 eura, z čoho riadne zmluvné úroky úveru predstavujú sumu 1.120,86 eura.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 28.03.2013 bola pohľadávka voči žalovaným z titulu nesplateného úveru č. 0323574682 vo výške dlžnej sumy 7.108,51 eura postúpená žalobcovi, o čom boli žalovaní upovedomení písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. platného a účinného od 01.01.2009 (ďalej len „NV“).

V podaní z 01.04.2014 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že žalobcova pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje neuhradenú časť úveru poskytnutého žalovanému postupcom ÚZ. Z predloženého výpisu obrátov na ÚZ a špecifikácie postúpenej pohľadávky je preukázaná výška neuhradenej dlžnej sumy úveru vo výške 4716,92 eura s príslušenstvom, riadnymi úrokmi a poplatkami. Z podrobného položkovitého výpisu obrátov na ÚZ je preukázaný kompletný historický vývoj žalovanej pohľadávky. Žalovaným bol poskytnutý úver v sume 225.000,- Sk dňa 15.02.2008 (položka č. 517 „schválenie úveru“ v predloženom výpise obrátov), ktorí sa zaviazali splatiť formou 119 pravidelných mesačných splátok so stanovenou výškou splátky vo výške 107,18 eura od 20.03.2008 s dátumom splatnosti jednotlivých splátok k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. K poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca došlo k úprave stavu úveru tak, že sa od zostatku stavu úveru odpočítali platby na účely zaplataenia úverových splátok a zároveň došlo k zúčtovaniu riadnych úrokov z úveru vyčíslených zo zostatku úveru na základe dohodnutej ročnej úrokovej sadzby 11,35 % p.a. a k zúčtovaniu poplatku za správu úveru na ľarchu úverového účtu v súlade s ust. čl. I bod 4 úverovej zmluvy a v súlade s ust. čl. 5 bod 5.2. úverových podmienok. Na úver počas trvania úverového vzťahu žalovaní zaplatili sumu 3.097,94 eura. V dôsledku omeškania žalovaných s riadnym a včasným plnením platobných povinností postupca zúčtoval konečný stav zostatku úveru k 31.10.2011 (interný účtovný záznam postupcu vo výpise obrátov pod položkou č. 165 a č. 164 ako „zmena stavu úveru“),

ktorý predstavoval neuhradenú sumu 7.484,56 eura (stĺpec „zostatok“ v predložennom výpise obratov), zodpovedajúcu neuhradenej časti úveru, ktorej zaplata sa žalobca domáha voči žalovaným v tomto konaní. Od tohto dátumu žalovaní na úhradu úveru postupcovi počas trvania úverového vzťahu nezaplatili žiadnu platbu. Konečný stav zostatku úveru tak ostal nemenný do termínu predčasnej splatnosti úveru k 21.02.2013. K vyčísleným riadnym úrokom úveru - 1.120,86 eura, uviedol, že tieto predstavujú zmluvne dojednané riadne úroky úveru za obdobie od 01.11.2011 do termínu predčasnej splatnosti úveru, t.j. do 18.02.2013 vyčíslených v súlade s čl. 7. bod. 7.4. VOP postupcu vypočítaných v ÚZ dojednanej sadzbe v pod 1 bod 1. ÚZ vo výške 11,35 % p.a. Predložený výpis obratov na ÚZ a špecifikácia postúpenej pohľadávky predstavujú nesporný dôkaz o pravosti a výške pohľadávky vypočítanej schváleným bankovým systémom odsúhlaseným Národnou bankou Slovenska, na základe čoho je zabezpečená dôveryhodnosť a nezmeniteľnosť údajov v ňom uvedených, ktorého výstup predstavuje práve žalobcom predložený výpis a špecifikácia pohľadávky. Výšku dlžnej pohľadávky bol postupca ako banka povinný evidovať podľa ust. § 39 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách práve v uvedenom výpise, v tzv. „bankovej knihe“, ktorá je v bankovej praxi považovaná za verejnú listinu. O spôsobe splácania pohľadávky boli žalovaní riadne informovaní v úverových podmienkach k ÚZ (čl. 5 úverových podmienok). O výške nákladov na splatenie úveru boli žalovaní taktiež riadne informovaní v čl. I bod 1 ÚZ a v prípade riadneho a včasného platenia úverových splátok by úver splatili v sume ako je uvedená v úverovej zmluve pri výške celkových nákladov na úver 165.986,80 Sk.

Ďalším podaním zo 07.05.2014 žalobca prostredníctvom zástupcu uviedol, že námietka premlčania uplatnená žalovanými nie je dôvodná, nakoľko žaloba bola podaná pred uplynutím premlčacej doby. Pre posúdenie začiatku jej plynutia premlčacej doby je rozhodný okamih splatnosti úveru, ktorý mal byť splnený v lehote do 20.01.2018, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru. Nakoľko žalovaní v rozpore so zmluvnými dojednaniami ÚZ svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky istiny a úrokov úveru neplnili riadne a včas v lehotách splatnosti mesačných splátok úveru, nastal prípad porušenia podmienok ÚZ podľa ust. čl. 7.6. bod 7.6.1. písm. a) VOP. Vzhľadom na trvajúce omeškanie žalovaných s platením zmluvne dohodnutých splátok istiny a úrokov úveru, postupca listom z 27.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru v súlade s ust. čl. 7.6. bod 7.6.1 VOP, čím sa pohľadávka z úverovej zmluvy stala splatnou v celom rozsahu a zároveň vyzval žalovaných na okamžitú úhradu dlžnej sumy 8.910,36 eura spolu s príslušenstvom v lehote do 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovaným doručené dňa 25.02.2013 v súlade s ust. čl. 10 bod 10.3. VOP. Žalovaní svoj záväzok v poskytnutej lehote splatnosti do 07.03.2013 nezaplatili. Až deň nasledujúci po dátume mimoriadnej splatnosti, t.j. 08.03.2013 sa žalovaní dostali do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru a teda až od tohto okamihu začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva, nakoľko právo požadovať vrátenie nesplatennej časti úveru od žalovaných mohol žalobca vykonať až odo dňa nasledujúceho po dátume mimoriadnej splatnosti úveru. V tomto smere podporne poukázal na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 54/2007 zo 17.06.2008.

Ohľadne spôsobu vyčísl'ovania riadnych úrokov uviedol, že zostatok na úverovom účte za jednotlivé mesiace, ktorý predstavoval základ pre výpočet riadnych úrokov, sa vyvíjal tak, že k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca sa od zostatku stavu úveru odpočítali platby na účely zaplata úverových splátok a zároveň došlo k zúčtovaniu riadnych úrokov z úveru vyčíslených zo zostatku úveru na základe dohodnutej premenlivej ročnej úrokovej sadzby 11,35 % p.a. a k zúčtovaniu poplatku za správu úveru na ťarchu úverového účtu. Úroková sadzba bola za rozhodné obdobie nemenná vo výške 11,35 % p.a. Tento spôsob znižovania stavu úveru o plnú sumu úhrady na úver a navýšenia stavu úveru o zúčtovanie riadnych úrokov a poplatkov k poslednému dňu v mesiaci na ťarchu úveru prebiehal počas celej doby trvania úverového vzťahu. Uvedený spôsob kapitalizovania riadnych úrokov a poplatkov do istiny úveru je v oblasti poskytovania splátkových úverov medzinárodne akceptovaný, a to aj v spotrebiteľských zmluvách. Predložil manuálne spracovaný prepočet výšky pohľadávky pri výpočte riadnych úrokov z úveru pri použití úrokovej sadzby 11,35 % p.a. výlučne len z hodnoty poskytnutého úveru 7.468,63 eura ponižovanej o platby na úhradu istiny úveru. Z neho vyplýva, že k internému zúčtovaciemu dátumu k 31.10.2011 predstavovala neuhradená „čistá“ istina úveru sumu 6.303,91 eura, neuhradené riadne úroky a poplatky za správu úveru k internému zúčtovaciemu dátumu k 31.10.2011 predstavovali sumu 1.082,64 eura. Celková dlžná suma nesplateného úveru pozostávajúca z nesplatennej „čistej istiny úveru“, riadnych úrokov z úveru a poplatkov za správu úveru k internému zúčtovaciemu dátumu k 31.10.2011 predstavovala sumu 7.389,55 eura (6.306,91 eura + 1.082,64 eura). Žalovaní do 31.10.2011 na úver zaplatili celkovo sumu 3.097,94 eura, z čoho suma 1.161,72 eura bola

započítaná na splatenie istiny úveru a suma 1.936,22 eura bola započítaná na splatenie riadnych úrokov z úveru a poplatkov za správu úveru.

Na pojednávania určené na deň 02.04.2014, ako aj na deň 12.05.2014 sa zástupca žalobcu nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a hospodárnosti konania. Súd preto s poukazom na ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a na základe vykonaného dokazovania pozostávajúceho z oboznámenia listinných dokladov založených v spise, rozhodol v jeho neprítomnosti.

Žalovaní 1/ a 2/ vzniesli námietku premlčania s tým, že nakoľko po cca polroku po tom ako im bol úver poskytnutý, tento prestali riadne splácať vzhľadom na problémy, do ktorých sa dostali a ak žalobca ich zažaloval až koncom minulého roku, tak je zrejmé časť žalovanej sumy už premlčaná. Pre prípad vyhovenia čo i len čiastočného vyhovenia žalobe požiadali vzhľadom na svoje pomery o povolenie zaplataenia dlžnej sumy v splátkach s tým, že spoločne sú to schopní splácať maximálne po 100,- eur mesačne.

Žalovaný 1/ vypovedal, že okrem žalovanej sumy má viacero ďalších dlhov prevyšujúcich 20.000,- eur. Bol 10 mesiacov vo výkone trestu pre neplatenie výživného na dieťa, ktoré má z prvého manželstva, okrem ktorého má ešte dve ďalšie deti z manželstva so žalovanou 2/. Do finančných problémov sa ich rodina dostala potom, ako začal byť po r. 2008 nedostatok práce. Žalovanú sumu by mohol zaplatiť len v malých splátkach a snáď ak by mu nejaká banka dala úver po tom ako podá v júni daňové priznanie, tak z peňazí získaných z takéhoto úveru. K správnosti vyčíslenia výšky žalobou uplatneného nároku sa nevedel vyjadriť. Ak je to možné, chce aby to súd preskúmal. Vie, že žalovanej 2/ bolo doručené oznámenie o tom, že postupca postúpil žalovanú sumu žalobcovi a on toto postúpenie nespochybňuje. So žalovanou 2/ je rozvedený cca 2 roky. Je živnostníkom a pracuje ako zvérač.

Žalovaná 2/ vypovedala, že úver prestali splácať v r. 2008, kedy ona zostala na materskej dovolenke a žalovaný 1/ - jej vtedajší manžel prišiel o prácu, zakrátko na to prišli o byt a zadlžili sa. Potom v r. 2001 šiel žalovaný 1/ do výkonu trestu. Ak si dobre spomína niekedy v roku 2012 splácala úver asi po 20,- eur mesačne. V súčasnosti ona dostáva na výplatu okolo 250,- eur, pretože zvyšok cca 70,- eur jej strháva súdny exekútor na dlh zo zdravotnej poisťovne, ktorý je okolo 400,- eur. Má dve deti vo veku 12 a 8 rokov. Za podnájom trojizbového bytu mesačne platia 320,- eur vrátane energií. Tento podnájom jej platí žalovaný 1/ namiesto platenia výživného na deti. Ďalej má dlhy spoločne so žalovaným 1/, ktorých výška je okrem tejto žalovanej sumy okolo 26.000,- eur. Ide o nesplatený zostatok hypotekárneho úveru, ktorý brali na byt a o ktorý prišli výkonom dražby zo strany záložného veriteľa, ktorým bola Slovenská sporiteľňa, pričom ten dlh 26.000,- eur predstavuje sumu, ktorá nebola uspokojená z výťažku dražby. Nevie si predstaviť, ako by dokázala žalovanú sumu splatiť vzhľadom na jej terajšie pomery. Tiež sa nevedela sa vyjadriť k výške žalovanej sumy, či je to v poriadku.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi postupcom ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi došlo dňa 15.02.2008 k uzavretiu zmluvy o splátkovom úvere č. 0323574682 („ÚZ“), podľa ktorej bol žalovaným poskytnutý postupcom spotrebný úver bezúčelový vo výške 225.000,- Sk (7.468,83 eura) poskytnutý jednorázovo, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať (istinu úveru) v 119-ich mesačných splátkach po 3.229,- Sk (107,18 eura) mesačne so splatnosťou 1. splátky istiny 20.03.2008 s končnou splatnosťou úveru 20.01.2018. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Celkové náklady spojené s úverom boli vyčíslené na 165.986,80 Sk, pri RPMN 13,38 % a úrokovej sadzbe 11,35 % p.a. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 60,- Sk 1,99 eura) mesačne. Pri uzavretí ÚZ bol stiahnutý (uhradený z prostriedkov úveru) spracovateľský poplatok 5.699,- Sk (189,17 eura). Podľa čl. II. bodu 2 ÚZ žalovaní vyhlásili, že sa oboznámili so súčasťami ÚZ, ktorými sú VOP (Všeobecné obchodné podmienky postupcu vydané postupcom s účinnosťou od 01.08.2002), Úverovými podmienkami (Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpání Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 01.07.2007).

Listom z 27.02.2013, zasielaným žalovaným 1/ a 2/ doporučene s doručenkou na adresu uvedenú v ÚZ (G. žalovanému 1/ a G. žalovanej 2/) postupca oznámil obom žalovaným, že z dôvodu uvedeného v bode 7.6.1 písm. a) VOP k 18.02.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa stala pohľadávka z ÚZ splatnou v celom rozsahu a túto vyčíslil sumou 8.910,36 eura. Zároveň týmto

listom vyzval žalovaných na jej úhradu do 10 dní od prevzatia tohto oznámenia na tam uvedený účet. V danom prípade bol dôvodný postup postupcu podľa bodu 7.61. písm. a) VOP, keďže žalovaní v dôsledku riadneho neplatenia naplnili viacero dôvodov pre takýto postup, nakoľko títo boli v omeškaní ako s platením istiny, tak aj úrokov a aj poplatkov po podstatne dlhšiu dobu ako v tomto ustanovení požadovaných viac ako 10 dní. S poukazom na bod 10.3 VOP sa zásielky, ktorými bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru doručované žalovaným, ktoré boli postupcom podané na poštu 22.02.2013 a boli vrátené späť s oznámením „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, sa považujú za doručené dňom 25.02.2013. Postupcom poskytnutá 10-dňová lehota na zaplatenie dlhu im potom uplynula už dňom 07.03.2013 a tak sa dňom 08.03.2013 dostali do omeškania s vrátením nesplatennej časti úveru.

Nebolo sporné, že zmluva, na podklade ktorej si žalobca uplatnil žalovanú pohľadávku, je s ohľadom na charakter subjektov, ktoré ju uzatvárali (ako veriteľ - postupca, ktorý je bankou a konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a ako dlžníci žalovaní - spotrebiteľia - fyzické osoby nekonajúce pri jej uzatváraní a plnení v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti), je spotrebiteľskou zmluvou a konkrétne ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase jej uzavretia (ďalej len „ZoSÚ“). Na takýto vzťah je preto potrebné aplikovať okrem ustanovení ZoSÚ tak aj ustanovenia OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv (§ 52 a nasl. OZ) v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu postupcu so žalovanými. Pritom nie je podstatné, či zmluva bola uzatvorená podľa OZ, Obchodného zákonníka alebo iného právneho predpisu. Avšak aj v prípade, ak bola uzavretá podľa iného právneho predpisu ako OZ, aj v takom prípade je potrebné s poukazom na § 52 ods. 2 OZ aplikovať na takúto zmluvu ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa. Takéto zmluvy s poukazom na § 53 ods. 1 OZ nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa -neprijateľné podmienky (vyjmúc prípadov ak ide o predmet alebo cenu plnenia, alebo ak ide o ustanovenia, ktoré boli individuálne dojednané) a ktorých príkladný výpočet obsahuje ust. § 53 4 OZ).

Z ÚZ vyplýva, že ako jej výslovné súčasťou uvádzal VOP a Úverové podmienky (časť II. bod 2 ÚZ). Zo zmluvy nemožno vyvodit', že by jej súčasťou mal byť aj Sadzobník poplatkov (bez ohľadu na to, či žalovaným bol známy, resp. sa s ním mali oboznámiť). Z ÚZ vyplýva, že medzi jej účastníkmi bol dohodnutý poplatok za správu úveru vo výške 1,99 eura (60,- Sk) mesačne. Z predloženého výpisu obrátov na úverovom účte 0323574682 vyplýva, že postupca účtoval žalovaným uvedený poplatok za jednotlivé mesiace vo výške 60,- Sk resp. 1,99 eura celkovo 32-krát. Ďalej účtoval 13-krát tento poplatok vo zvýšenej výške 2,99 eura (v období od 31.10.2010 do 31.10.2011), a to s ohľadom na Sadzobník poplatkov a náhrad postupcu platného od 01.10.2011 (č. I. 71). Nakoľko jeho výška bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 60,- Sk, resp. 1,99 eura mesačne, súd ohľadne účtovaných poplatkov tieto krátil o 13,- eur.

Ďalej z predloženého výpisu vyplýva, že postupca účtoval žalovaným trikrát poplatok za upomienku (za prvú, druhú a tretiu), za každú vo výške 23,24 eura) Súd uvedené poplatky považoval za nedôvodné, nakoľko tieto s ohľadom na ich výšku v podstatne predstavujú viacnásobné skryté a nezanedbateľné peňažné sankcie za porušenie jednej a tej istej dohodnutej povinnosti zo strany žalovaných spočívajúcej v riadnom a tým aj včasnom splácaní úveru. To však zmyslom poplatkov za upomienky byť nemá. Výška každého z poplatkov za upomienky evidentne výrazne prevyšuje možné (žalobcom nijako nepreukazované) administratívne popríklad iné náklady postupcu súvisiace s jeho činnosťou súvisiacou s vyhotovovaním a zasielaním upomienok, ktorých zasielanie žalobca nijako nepreukázal. Preto v prvom rade z dôvodu nepreukázania toho, že postupca vôbec žalovaným zasielal nejaké upomienky (a ak áno ako formou sa tak dialo, od čoho by sa odvíjali aj možné náklady postupcu spojené s takouto činnosťou) a súčasne aj z dôvodu výraznej neprimeranosti výšky týchto poplatkov vo vzťahu k možným nákladom, ktoré by postupcovi s takouto činnosťou (ak by ju skutočne vykonal) mohli vzniknúť, súd aj v uvedenej časti považoval započítanie takýchto nárokov postupcu voči platbám žalovaných za nedôvodné, čo zohľadnil pri vyčíslení priznaného nároku. Súd poukazuje na to, že tunajší súd už právoplatne judikoval

v prípade inej banky (napríklad vo veci sp. zn. 5C/50/2012 - rozsudok z 21.01.2013) neprijateľnosť a tým neplatnosť zmluvných podmienok oprávňujúcich banku účtovať poplatky za upomienku a výzvu vo výške 10,- a 35,- eur z obdobných dôvodov, než aké konštatoval v tomto konaní. Pokiaľ ide o výšku týchto poplatkov žalobca dokladoval sadzobník poplatkov a náhrad postupcu platný od 01.10.2010, v ktorom je uvedená výška poplatku za upomienku 25,- eur, teda iná suma, pričom uvedený sadzobník nadobudol účinnosť až po tom, ako postupca vyúčtoval žalovaným poplatky za všetky tri upomienky, ktoré boli vyúčtované 21.02.2010, 05.02.2010 a 02.03.2010.

V duchu línie prezentovanej v rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 3. mája 2011 (17 U 192/10) týkajúceho sa poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru, súd považoval za nedôvodný zápočet oproti výške poskytnutého úveru aj poplatku uvedeného v zmluve ako spracovateľského poplatku vo výške 5.699,- Sk (189,72 eura), o ktorý bola fakticky ponížená výška reálne postupcom poskytnutého úveru žalovaným. Vo výpise z úverového účtu je táto položka uvedená hneď ako prvá, vyúčtovaná a splatená 15.02.2008 a až pod tým je uvedené z toho istého dňa čerpanie úveru bezhotovostné vo výške 219.301,- Sk, t.j. poníženého práve o výšku tohto spracovateľského poplatku. Podľa záverov uvedeného rozhodnutia predstavuje taká zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je mu účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie. Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. Ohľadne právneho posúdenia posledne uvádzaného dôvodu nedôvodnosti účtovania poplatkov za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru pre ich neprijateľnosť, ďalej nedôvodnosti ako účtovaných poplatkov za upomienky tak aj zvýšených poplatkov za správu úveru (vyšších než v zmluve dohodnutej výške) súd poukazuje napr. na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013.

Zástupca žalobcu v súvislosti s kapitalizáciou istiny uviedol, že k nej došlo v súlade s čl. I bod 4 ÚZ a čl. 5. bod 5.2 Úverových podmienok tým spôsobom, že k poslednému dňu každého kalendárneho mesiaca došlo k úprave stavu úveru tak, že sa od zostatku stavu odpočítali platby na účely zaplatenia úverových splátok a zároveň došlo k zúčtovaniu riadnych úrokov z úveru vyčíslených zo zostatku úveru na základe dohodnutej ročnej úrokovej sadzby 11,35 % p.a. a k zúčtovaniu poplatku za správu úveru na ľarchu úverového účtu. Tiež uviedol, že tento spôsob znižovania stavu úveru o plnú sumu úhrady na úver a navýšenia stavu úveru o zúčtovanie riadnych úrokov a poplatkov k poslednému dňu v mesiacu na ľarchu úveru prebiehal počas celej doby trvania úverového vzťahu. Taktiež uviedol, že uvedený spôsob kapitalizovania riadnych úrokov a poplatkov do istiny úveru je v oblasti poskytovania splátkových úverov medzinárodne akceptovaný aj v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa bodu čl. 1 bodu 4 ÚZ, žalovaní sa zaviazali do posledného dňa kalendárneho mesiaca predchádzajúceho dňu splatnosti prvej splátky istiny splácať pohľadávku postupcu mesačne splátkami vo výške úrokov a poplatkov, a to v súlade s podmienkami dohodnutými v Úverových podmienkach (Obchodných podmienkach postupcu pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom). V Úverových podmienkach (z nezisteného dátumu, z ktorých okrem prvej strany zástupca predložil len stranu zachytávajúcu celé body 4.3 až 5.5.3. - č. I. 72 a 73) je v bode 5.2 uvedené, že pri splácaní Pohľadávky Banky sa z došlých súm uhrádzajú jednotlivé záväzky Dlžníka v tomto poradí: splatné Poplatky a náklady Banky súvisiace s Úverom v poradí od najskôr splatného záväzku, Úroky z omeškania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z omeškania, Úroky z prečerpania podľa poradia od najskôr splatného Úroku z prečerpania, úroky podľa poradia od najskôr splatného úroku a istina Úveru. Ak má Banka splatné Pohľadávky voči Dlžníkovi, príp. Garantovi aj na základe iných Zmlúv, poradie splatenie Pohľadávok je oprávnená určiť Banka.

Z uvedených ustanovení ÚZ a Úverových podmienok (na ktoré v súvislosti s kapitalizáciou žalujúca strana poukazovala, vôbec nevyplýva zástupcom žalobcu prezentovaný spôsob kapitalizácie istiny o úroky a poplatky a ich následné úročenie. Dokonca z položiek výpisu z úverového účtu vyplýva, že postupca zrejme „kapitalizoval do istiny“ aj vyčísľované úroky z omeškania, čo súd usudzuje z toho, že vyčíslené sumy riadneho úroku narastali po tom ako boli prevažne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca vyčísľované úroky z omeškania oproti obdobiu, kedy ešte žalovaní relatívne pravidelne úver

splácali. Z citovaného ustanovenia bodu 5.2. Úverových podmienok možno vyvodíť nie kapitalizáciu ale len poradie, v akom sa majú uhrádzať jednotlivé nároky postupcu z jednotlivých splátok úveru. Aj toto ustanovenie § 5.2. Úverových podmienok, ktoré nebolo individuálne dojednané (čo jednoznačne preukazuje to, že je obsiahnuté práve v Úverových podmienkach, ktoré vypracoval postupca) však súd považuje za neplatné s ohľadom na právnu úpravu obsiahnutú s účinnosťou od 01.01.2008 v § 566 ods. 2 OZ.

Podľa § 566 ods. 2 OZ v znení účinnom od 01.01.2008, pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Do účinnosti uvedeného ustanovenia OZ (na rozdiel od Obchodného zákonníka - jeho § 330 ods. 2) započítavanie čiastočného plnenia záväzku výslovne neupravoval.

Podľa prechodného ustanovenia § 879j OZ k úpravám účinným od 01.01.2008, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01.01.2008. Vznik týchto právnych vzťahov ako aj nároky vzniknuté pred 01.01.2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

S použitím § 853 ods. 1 OZ je dôvodné aplikovať ust. § 566 ods. 2 OZ aj v prípade plnenia dlhu v splátkach, čo je obsahom aj účelom blízke čiastočnému plneniu dlhu.

Obchodné podmienky, ktoré tvoria súčasť ÚZ, z ktorých predložila žalujúca strana len jednu stranu, mali byť účinné od 01.07.2007. Pritom ÚZ bola medzi účastníkmi uzavretá až 15.02.2008, teda po novele OZ vykonanej zákonom č. 568/2007 Z. z., ktorým bolo (v prospech akéhokoľvek dlžníka, na ktorého dopadá pôsobnosť OZ, teda aj spotrebiteľa, stanovené poradie, akým sa použije čiastočné plnenie záväzku dlžníkom na jednotlivé dielčie zložky dlhu.

Žalobca tým, že svoje jednostranne stanovené zmluvné podmienky obsiahnuté aj v Úverových podmienkach ponechal v platnosti v nezmenenej podobe aj po 01.01.2008 (na právne vzťahy vzniknuté po uvedenom dátume), spôsobil stav, že daná úprava postupu splácania jednotlivých zložiek záväzku, obsiahnutá v bode 5.2 Úverových podmienok, bola výrazne nevýhodnejšia vo vzťahu k žalovaným oproti situácii, aká by bola, ak by v Úverových podmienkach nebola obsiahnutá, pretože ak by žalovaní výslovne neurčili inak, ich splátky by musel postupca započítavať v prvom rade na istinu (ktorá sa stále úročí, teda navyšuje sa o dojednané úroky z úveru a v prípade omeškania o úroky z omeškania) a nie na príslušenstvo pohľadávky, ktoré ako také zásadne úročeniu nepodlieha. Postupom v Úverových podmienkach jednostranne stanovený spôsob započítavania splátok, resp. čiastočných plnení najprv na príslušenstvo pohľadávky a až na poslednom mieste na samotnú pohľadávku výrazne navyšuje náklady spotrebiteľa spojené s úverom oproti situácii, ak by sa jeho platby použili v súlade s úpravou obsiahnutou v § 566 ods. 2 OZ a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Existujúca zákonná úprava účinná už v čase uzavretia ÚZ a stanovujúca vyššie uvedené poradie uspokojovania pohľadávky a jej príslušenstva pri čiastočnom plnení záväzku je teda zameraná výrazne prospotrebitel'sky. Iba ak dlžník prejaví vôľu, aby poradie uspokojovania pohľadávok (jeho záväzkov) bolo iné, spravuje sa toto poradie jeho vôľou a potom je také, aké konkrétne určí on (bez ohľadu na vôľu veriteľa). Preto súd postupujúc § 153 ods. 4 O. s. p., samostatným výrokom obsiahnutým pod bodom IV. výrokovej časti rozsudku vyhlásil dané ustanovenie Úverových podmienok za neplatné pre jeho neprijateľnosť, odporujúce ust. § 54 ods. 1 OZ ako aj s § 53 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ.

V tomto smere (že príslušenstvo pohľadávky úročeniu nepodlieha) súd poukazuje na zásadné rozhodnutie NS ČR (rozsudok sp. zn. 35 Odo 101/2002 z 24.03.2004), vychádzajúce z obsahovo právnej úpravy, akou je naša hmotnoprávna úprava, ktorý o.i. uviedol, že podľa štandardného výkladu definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutého v ustanovení § 121 ods. 3 OZ platiaceho aj pre obchodné záväzkové vzťahy, úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa podľa § 488 OZ rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo

podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Zánikom hlavného záväzku zaniká aj akcesorický; zostáva len záväzok zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa tento dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani OZ a ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, teda nestanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Zmluvné dojednanie o platení úrokov z omeškania z dohodnutých (zmluvných) úrokov je podľa § 39 OZ neplatné pre rozpor so zákonom. Uvedený súd síce uviedol, že tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané, akoby civilné plody (peňazí) a následne potom možnosť veriteľom požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dojednanú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. K uvedenej poslednej vete súd uvádza, že dané rozhodnutie takú možnosť dohody kapitalizácie istiny uvádza len vo všeobecnej rovine. To však automaticky neznamená, že v každom úverovom vzťahu by takáto dohoda bola prípustná. Podľa názoru súdu práve v spotrebiteľskom vzťahu, teda aj v prípade spotrebiteľského úveru, takáto „dohoda“ ohľadne poradia splácania pohľadávky s jej príslušenstvom, ak je stanovená veriteľom len jednostranne (nie je individuálne dojednaná), nie je prípustná, nakoľko takáto podmienka má za následok značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ), teda je neprijateľná a preto je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ).

Ku „kapitalizácii“ istiny (jej zmluvné dojednanie súd ako to už uviedol, z tých ustanovení, na ktoré sa žalobca odvolával preukázané nemal) a jej prípustnosti v spotrebiteľských vzťahoch bol súdom vyššieho stupňa zaujatý názor v už v cit. uznesení Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/121/2013, ktorý uviedol, že pri uplatňovaní nárokov zo spotrebiteľských zmlúv nie je možné vychádzať z kapitalizovanej istiny. Podľa zmluvy sa môže žalobca domáhať dohodnutého úroku len z poskytnutého úveru a nie z poplatkov, ani z úrokov z omeškania. Ak však žalobca vyčíslený úrok, úrok z omeškania a poplatky pripočíta po ním určenom čase k sume poskytnutého úveru a celú sumu nazve istinou a následne žiada, domáha sa, ďalších úrokov z úrokov, úrokov z úrokov z omeškania, úrokov z poplatkov a tiež úrokov z omeškania z úrokov, úrokov z omeškania z úrokov z omeškania. Takýto postup vyčísľovania istiny v prípade spotrebiteľských zmlúv podľa názoru súdu nie je prípustné, nie je v súlade s uzavretou zmluvou, zákonom ani v súlade s ustálenou súdnou praxou.

Nebolo medzi účastníkmi sporné, že postupca postúpil svoje pohľadávky vyplývajúce z ÚZ na žalobcu a tak zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE uzavretej medzi žalobcom a postupcom 28.03.2013, čo aj postupca žalovaným písomne oznamoval.

Žalobca - jeho zástupca zaslal súdu „manuálny prepočet“ riadnych úrokov (č. l. 83 - 86). Podľa neho zaúčtované poplatky a riadne úroky majú celkom predstavovať 3.018,86 eura, z toho na riadne úroky 2.848,56 eura a na poplatky 170,30 eura, na úhradu ktorých bolo z platieb žalovaných 3.097,94 eura započítaných na úroky a poplatky 1.936,22 eura (teda prevažná časť z celkových úhrad žalovaných) a neuhradené mali zostať v rozsahu 1.082,64 eura. Na istinu úveru bolo započítaných zvyšných 1.161,72 eura (3.097,94 mínus 1.936,22 eura), z ktorej malo zostať neuhradených 6.306,91 eura. Súčet uhradenej a neuhradenej istiny úveru (1.161,72 eura + 6.306,91 eura) teda predstavuje istinu úveru 7.468,63 eura.

Ak súd v súlade s § 566 ods. 2 OZ započítal všetky platby žalovaných voči istine (7.468,63 eura mínus 3.097,94 eura), rozdiel predstavuje 4.370,69 eura. Od uvedenej sumy súd ďalej odpočítal sumu neprijateľného poplatku za poskytnutie úveru (188,18 eura, resp. 5.669,- Sk) a na istine zostalo nesplatených 4.182,51 eura.

Ak na úroky a poplatky nebola z úhrad žalovaných započítaná žiadna suma, keďže všetky ich platby súd započítal na istinu úveru, tieto predstavujú sumu 3.018,86 eura. Nakoľko z tejto sumy majú poplatky (mimo už z istiny úveru odrátaného poplatku za poskytnutie úveru) predstavovať 170,30 eura (hoci súd vychádzajúc z doložených obrátov vypočítal celkovú výšku týchto poplatkov až v rozsahu 172,29 eura -

šlo o poplatky 11 x 60,- Sk - poplatky za správu úveru za obdobie do 31.12.2007, čo je po prepočte 21,91 eura + 31 x 1,99 eura - poplatky za správu úveru + 13 x 2,99 eura - poplatky za správu úveru + 3x po 23,24 eura - poplatky za upomienky), potom odrátajúc od sumy 172,29 eura výšku nedôvodne účtovaných poplatkov, resp. ich časti v sume 82,72 eura (za nedôvodne účtované z dôvodov už uvádzaných súd považoval navýšenie poplatku za správu úveru o 1,- euro v 13-ich vyúčtovaných mesačných poplatkoch, t.j. celkovo 13,- eur + všetky účtované poplatky za upomienky, ktoré spolu predstavujú 69,72 eura), dôvodne boli poplatky účtované vo výške 89,57 eura (172,29 eura mínus 82,72 eura). Po pripočítaní sumy 89,57 eura k žalobcom vyčísleným riadnym úrokom v jeho manuálnom prepočte (k sume 2.848,56 eura), predstavuje sumár dôvodne zaúčtovaných poplatkov a riadnych úrokov celkovo 2.938,13 eura.

Celkový dlh na istine, úrokoch z úveru a poplatkoch potom činí k „rozhodnému dňu“, t.j. ku dňu 31.10.2011, sumu 7.120,64 eura (4.182,51 eura + 2.938,13 eura), ktorú súd žalobcovi voči žalovaným priznal.

Ďalej z úrokov z úveru za obdobie od 01.11.2011 do 18.02.2013 (t.j. do dňa, ku ktorému bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) žalobou uplatnených a vyčíslených sumou 1.120,86 eura, priznal žalobcovi voči žalovaným za uvedené obdobie sumu 619,08 eura, ktorá predstavuje dohodnutý 11,35 %-ný ročný úrok z nesplatenej istiny úveru - sumy 4.182,51 eura. Práve pri výpočte tohto úroku vidno zreteľný rozdiel medzi žalovanou a súdom priznanou pohľadávkou, keď tento rozdiel bol spôsobený hlavne v dôsledku postupom prevádzanej kapitalizácie istiny a zaúčtovaním platieb žalovaných pred splatením istiny úveru aj na úhradu úrokov a poplatkov.

Celkovo súd teda uložil žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi sumu 7.739,72 eura (7.120,64 eura + 619,08 eura) s 8,75 %-ným ročným úrokom z omeškania (uplatneným v medziach vyplývajúcich z ust. § 517 ods. 2 OZ spojení s § 3 NV) zo sumy 4.272,08 eura (istiny úveru 4.182,51 eura + dôvodne účtovaných poplatkov vo výške 89,57 eura, keď úroky z omeškania predstavujúce príslušenstvo pohľadávky nemožno uplatňovať z príslušenstva pohľadávky predstavujúceho úroky) za obdobie od 13.03.2013 až do jej zaplatenia.

Pokiaľ ide o žalovanými vznesenú námietku premlčania, túto súd považoval tak ako na to poukázal aj zástupca žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú. Žalovaní totiž prestali riadne dohodnutý úver splácať 31.10.2009, ale aj v ďalšom období úver splácali aj keď s omeškaním, keď posledný krát zaplatili časť splátky vo výške 19,71 eura dňa 14.06.2011. Súd nezistil omeškanie žalovaných s úhradou niektorej zo splatných splátok do dňa podania žaloby, resp. odo dňa splatnosti celého dlhu v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 18.02.2013 a splatného v dôsledku uvedenej skutočnosti v dovtedy nesplatennej časti dňa 07.03.2013, v rozsahu prevyšujúcom zákonom stanovenú všeobecnú trojročnú premlčaciu dobu (§ 101 OZ).

Vo zvyšnej časti žalobu z dôvodov uvedených vyššie ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní prevažný úspech vo veci, proti žalovaným právo na náhradu ich pomernej časti. Z celkového predmetu konania po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia toho rozsudku, ktorý predstavuje sumu 9.407,44 eura mal žalobca úspech v rozsahu 8.197,50 eura (v rozsahu 87 %) a vo zvyšných 13 % predstavujúcich úspech žalovaných bol neúspešný. Teda tzv. čistý úspech žalobcu predstavoval 74 %. Dôvodne vzniknuté a uplatnené trovy žalobcu v celkovej výške 1.144,20 eura pozostávajú z trov právneho zastúpenia 628,20 eura za 2 úkony právnej služby - 1. príprava a prevzatie zastúpenia z 03.01.2013 a 2. podanie žaloby z 11.10.2013 (2x 1 úkon á 253,94 eura - zo základu 8.605,42 eura + režijný paušál 7,81 eura + 20 % DPH) a z iných (ďalších) trov predstavujúcich zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 516,- eur. Pri vyčíslení trov právneho zastúpenia súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien. Zo sumy 628,20 eura predstavuje 74 % sumu 464,87 eura a zo sumy 516,- eur predstavuje 74 % priznaných

381,84 eura. Žalobcovi priznané trovy sú žalovaní povinní s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

Zároveň s poukazom na § 160 ods. 1 veta druhá O. s. p. súd s ohľadom na žiadosť žalovaných a ich pomery tak ako ich títo deklarovali zohľadniac aj výšku priznaného nároku, povolil žalovaným zaplatiť žalobcovi priznaný nárok a trovy konania v mesačných splátkach vo výške a za podmienok ich zročnosti tak ako je uvedené pod bodom I. a III. výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).